

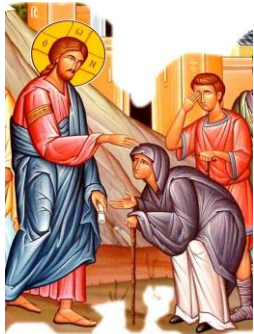

DORINȚA DE VINDECARE

Dumnezeu care cunoaște toate, suferința și viața fiecăruia, ca și credința, smerenia și răbdarea celui care suferă, are inițiativa vindecării omului, chiar dacă omul nu mai cere vindecare, pentru că timpul și locul vindecării intră în hotărârea Sa. După căderea omului în păcat, prin neascultarea de porunca lui Dumnezeu, diavolul a căpătat putere asupra tuturor celor ce săvârșesc păcatul, mai mult chiar prin îngăduința lui Dumnezeu, el poate ispiti și pe cei fără păcat, așa cum arată Sfânta Scriptură cu dreptul Iov. Însă, Dumnezeu nu îngăduie nimic fără rost, căci omul biruind ispita diavolului și aceasta tot cu ajutor dumnezeiesc, este răsplătit de Dumnezeu pentru suferința și răbdarea sa. Stăpânirea și influența celui rău asupra omului se manifestă prin necazuri, boli trupești, pentru că nimic nu-l încântă mai mult pe diavol decât chinurile și cruzimile, pe care le aduce asupra creației lui Dumnezeu. Suferința se manifestă mai întâi în suflet și apoi în trup, pentru că sufletul este cel care pierde mai întâi harul dumnezeiesc, prin înclinarea lui spre cele trupești și uitarea celor dumnezeiești și apoi această pierdere a harului lui Dumnezeu prin păcat se arată și în trup prin suferințe. Pentru că omenirea se zbatea în această stare căzută și nu se putea ridica nicidecum, Însuși Fiul lui Dumnezeu Și-a însușit Siesi

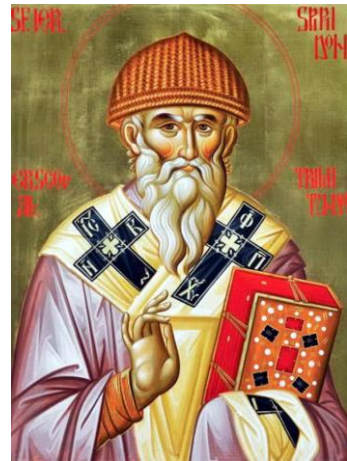
natura umană, pentru două motive. Dumnezeu prin această natură omenească asumată de El, realizează înfrângerea morții, a stricăciunii și a pizmei pe care pricinuitoarea tuturor răutăților le avea împotriva omului. Toată făptura beneficiază de purtarea de grijă a lui Dumnezeu, dar cu atât mai mult omul, pentru care Dumnezeu a făcut toate, el fiind coroana creației

divine, sau cum spun Sfinții Părinți că lumea a fost făcută pentru om, iar omul pentru Dumnezeu. Păcatul este pricina tuturor relelor și a suferințelor de pe fața pământului. De aceea, până când nu ne întoarcem la Dumnezeu cu toată inima noastră, cu sinceritate, suntem căzuți în blestemul dumnezeiesc. Acum este timpul să strigăm cu stăruință și cu credință la Dumnezeu. Să venim la Sfânta Biserică, să facem rugăciuni ca să dezlege Dumnezeu legăturile diavolului făcute cu învoirea noastră. Să ne dezlege Mântuitorul păcatele când ne spovedim și atunci vor înceta supărăriile și se vor opri toate suferințele din casele, sufletele și trupurile noastre. Grijă de suflet să fie în fruntea tuturor celorlalte griji și osteneala cea mai de seamă să fie pentru mântuirea sufletului. Să ne întărim credința, să cultivăm smerenia, să înmulțim rugăciunea, să ne întărim răbdarea în timpul încercărilor și să facem milostenie. Să ne rugăm Domnului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos să ne dăruiască bucuria ajutorului Său pentru a săvârși fapte bune, spre slava Preasfintei Treimi și spre a noastră mântuire.

SFÂNTUL IERARH SPIRIDON

Cuviosul Părintele nostru Spiridon, făcătorul de minuni, a trăit pe vremea împăratului Constantin cel Mare și a lui Constantie, fiul lui. Era simplu la purtări și smerit cu inima. La început a fost păstor de oi. Apoi s-a însurat, iar după moartea soției a fost făcut episcop. Dumnezeu i-a dat harul tămăduirilor în așa măsură că a fost numit făcător de minuni. În vreme de secetă a adus pe pământ ploaie; și iarăși, prin rugăciunea lui, a oprit ploaia cea peste măsură. A pus capăt foametei puse la cale de vânzătorii de grâu, dărâmandu-le hambarele în care țineau grâul. A prefăcut șarpele în aur și, după ce a scăpat pe sărac de nevoie, a prefăcut iarăși aurul în șarpe. A oprit curgerile râurilor. A dat la iveală gândurile păcătoase ale unei desfrânate, care îndrăznise să se apropie de el și a făcut-o să-și mărturisească păcatul. A astupat, prin puterea Sfântului Duh, gura celor ce se semețeau cu știința lor, la Sinodul de la Niceea. O femeie i-a cerut o sumă de bani ce o încredințase spre păstrare fiicei lui; sfântul a întrebat pe fiica lui, moartă mai de mult, unde a pus banii; și aflând de la ea unde erau ascunși, i-a dat stăpânei lor. A vindecat pe împăratul Constantie de boala de care suferea. A dat din nou viață copilului unei femei. A muștrat pe cel ce voia să-i ia din pricina lăcomiei o capră fără să o plătească și a făcut să fugă capra în ocol de la cel ce o trăgea cu sila; iar după ce a numărat și prețul ei, capra a stat cu cele cumpărate. A vindecat muștenia unui diacon, căruia îi poruncise să spună o mică rugăciune pe vremea unei arșițe, iar el, pentru mărire deșartă, lungise rugăciunea și din pricina asta amuțise îndată. Multora le-a prezis cele viitoare prin darul său cel dumnezeiesc al cunoașterii de mai dinainte a lucrurilor. Pe episcopul Trifilie, care trăia în petreceri și desfătări lumești, l-a povățuit și l-a îndemnat să dorească mai mult bunătățile cele viitoare. A certat și a dat morții pe o femeie ce căzuse în desfrânare și care nu voia să-și mărturisească păcatul, ci spunea că a făcut copilul cu bărbatul ei, că a rămas cu el însărcinată, deși acela murise de unsprezece luni. În timpul verii, când soarele dogorea, capul sfântului era plin de rouă; prin aceasta Dumnezeu arăta cinstea ce i se va da. Că sfântul era milostiv și îndurător o arată întâmplarea cu cei ce au încercat să-i fure oile din turmă. Sfântul nu numai că a dezlegat pe hoții ce fuseseră înlănțuiți cu lanțuri nevăzute toată noaptea, dar le-a dat la plecare și un berbec, ca să nu le fie în zadar privegherea cea de toată noaptea. Ocârmuind dar bine turma încredințată lui, s-a mutat ca să trăiască și să petreacă cu îngerii. Amin.

PORUNCILE POSTULUI

1. Înfrânează-te de la mâncare, băutură și de la orice plăcere trupească. Postește nu numai de bucate, ci și de păcate. Înfrânează-ți cele cinci simțuri (văzul, auzul, pipăitul, mirosul) ca să te faci părtaș „fecioarelor celor înțelepte” din Sfânta Evanghelie. **2.** Nu ține ură, vrăjmășie sau invidie. Împacă-te cu toată lumea și mai ales cu cei cărora le-ai greșit. Iartă din toată inima ta pentru ca și Domnul Dumnezeu tău să te ierte pe tine. Urăște păcatul și fugi de el, dar nu-l urî pe păcătos și nu-l disprețui, ci îl compătimește. **3.** Spovedește-te cât mai grabnic la preotul tău duhovnic și nu-l schimba. Fă aceasta cu o zi înainte de Sfânta împărtașanie. Mărturisește-ți toate greșelile și patimile, gândurile și intențiile rele; ai grijă că păcatul cel mai mare este acela care te stăpânește pe tine. **4. Nu te certa, nu blestema, nu înjura!** Cei care înjură se aseamănă celor care au scuipat fața Domnului nostru Iisus Hristos în timpul răstignirii Sale. **5.** Roagă-te cu smerenie în fiecare zi, făcând și metanii, dimineața și seara, și de câte ori poți. Roagă-te și pentru binele dușmanilor, împlinind astfel porunca Domnului și El îți va da pace în suflet, bucurie și înțelegere duhovnicească. **6.** Fă milostenie după puterile tale, adică ai milă de alții ca și Hristos să aibă milă de tine. Ajută orfanii, văduvele, săracii, familiile nevoiașe și cele cu mulți copii, fără a-i judeca pentru lipsurile lor. **7.** Întoarce la credință pe cel căzut sau un neștiutor, dându-i un sfat bun, o carte de zidire sufletească, o candelă, o icoană ortodoxă. Îndeamnă-l la o faptă bună și vino împreună cu ei la Sfânta Spovedanie. **8.** Mergi și vizitează un bolnav, un suferind, un infirm sau un neputincios; ușurează suferința lui și vei putea să auzi și tu la judecată chemarea Mântuitorului de a moșteni împărăția Cerurilor, întrucât: „Bolnav am fost și M-ați cercetat...” (Matei 25, 36-40). **9.** Pomenește și fă milostenie pentru cei morți după rânduielile Bisericii, în semn de iubire, recunoștință și neuitare față de ei. Milostenia ta le va ajuta lor și va îmbogăți sufletul tău. **10.** Ai grijă să nu te mândrești cu postul tău și cu nimic din ceea ce faci bun, ci în fiecare zi să-ți spui: „Slugă netrebnică sunt, pentru că am făcut ceea ce eram dator să fac” (Luca 17, 10). Postul este armă împotriva ispitelor diavolești, precum plăcerea este începutul tuturor păcatelor. Ești bogat? Nu insulta postul socotindu-l nevrednic să stea cu tine la masă! Postul este medicament. Sfinții Părinți au spus că există multe deosebiri între trupuri în privința hranei. Unul are trebuință de puțină, altul de multă hrană, pentru ținerea puterii sale firești, fiecare îndestulându-se după puterea și deprinderea lui. Căci îngreunându-se stomacul și tulburându-se prin aceasta, mintea nu mai poate spune rugăciunea cu atenție, putere și cu credință. Dacă postul a fost necesar în rai, cu atât mai mult este necesar în afară de rai. Dacă a fost un medicament util înainte de rană, cu atât mai mult este util după rană. Fă din ziua împărtașirii tale cu Sfântul Trup și Sânge al Mântuitorului Hristos, cea mai fericită sărbătoare a vieții tale, trăind bucuria învierii! Fericii cei ce păzesc poruncile Lui, iar cei mândri care se abat de la poruncile Domnului sunt ca cei blestemați.

Dacă ceea ce primești poate fi furat,

cine are puterea să-ți fure ceea ce dăruiești?

PROGRAM LITURGIC

ZIUA	ORA	SLUJBE / ACTIVITĂȚI
Miercuri 11 decembrie	17:00	Vecernie la Biserica „Sf. Spiridon”
Vineri 13 decembrie	14:00	Spovedanie
	17:00	Taina Sfântului Maslu
Sâmbătă 14 decembrie	07:00 - 09:00	Sfânta Liturghie
		Pomenirea celor adormiți (Ultima din acest an)
	14:00	Spovedanie
	17:00	Vecernie
Duminică 15 decembrie	07:00	Utrenia și Sfânta Liturghie
	11:00	Program de bibliotecă

Întrebare: Care sunt foloasele rugăciunii?

Răspuns: Prin rugăciune se poate dobândi de la Dumnezeu orice dar. Dumnezeu însă nu îndeplinește totdeauna și numaidecât rugăciunile noastre. Fericitul Augustin ne spune că rugăciunea este cheia vistieriei darurilor dumnezeiești, încât de la Dumnezeu poți dobândi orice lucru bun prin rugăciune. Însuși Mântuitorul făgăduiește acest lucru, când zice: „Toate câte veți cere, rugându-vă cu credință, veți primi” (Matei 21, 22). Și iarăși: „Cereți și se va da vouă” (Matei 7, 7). Așadar, când ne aflăm în strâmtorare, să alergăm la sprijinul lui Dumnezeu; că El ne va ajuta, așa cum a ajutat pe Sfinții Apostoli în timpul furtunii (Luca 8, 24). De aceea, cel ce se îndărătnicește și nu vrea să roage pe Dumnezeu, în primejdie, nu are drept să se plângă. Dumnezeu nu împlinește totdeauna și numaidecât rugăciunea noastră. Monica, mama Fericitului Augustin, s-a rugat optsprezece ani la Dumnezeu pentru întoarcerea fiului ei la Hristos. Dumnezeu Se lasă de multe ori rugat, pentru ca rugăciunea noastră să fie făcută cu tot dinadinsul, dându-ne prilej să cinstim după cuviință darurile primite. Deci, de voim cu adevărat să ni se îplinească rugăciunea, să ne rugăm cu atât mai mare stăruință și căldura, cu cât Dumnezeu întârzie cu împlinirea cererii noastre. Așa făcea orbul din Ierihon: cu cât Hristos Se făcea că nu-i ia rugăciunea în seamă, cu atât el striga mai tare: „Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă” (Luca 18, 38).

Întrebare: Când împlinește Dumnezeu rugăciunile noastre?

Răspuns: Dumnezeu împlinește rugăciunile noastre mai repede: când sunt însoțite de fapte bune și de post; când chemăm, mijlocirea Sfinților și când sunt făcute de mai mulți împreună. Postul și rugăciunea sunt cele două aripi ale nădejzii, zice Fericitul Augustin. Corneliu sutașul, bărbat drept și temător de Dumnezeu, însoțind rugăciunea lui cu post și cu alte fapte bune, a fost ascultat (Fapte 10, 38). De altfel multe cetăți și popoare au scăpat de mari primejdii în urma rugăciunilor unite cu vreo făgăduială. Rugăciunea făcută în fața sfintelor icoane sau lângă sfintele moaște ale Sfinților este mai ascultată și mai repede împlinită de Dumnezeu. Este mai ascultată și mai repede împlinită chemând ajutorul Sfinților, fiindcă aceștia sunt prieteni ai lui Hristos, fii și moștenitori ai lui Dumnezeu. Dumnezeu este pretutindeni, dar nu în orice loc ascultă în același chip rugăciunile. Slavă Ție, Doamne!

Crede și iubește! Credința te face liber, iubirea te unește. Vei fi liber în unirea cu Iisus Hristos și vei rămâne în dragostea Lui.